

NAGRODY MARSZAŁKA WRĘCZONE

Poznaliśmy zwycięzców XXII Nagrody Marszałka Województwa Mazowieckiego. Laureaci odebrali dziś statuetki i nagrody pieniężne z rąk marszałka Adama Struzika. Podczas gali nagrodzeni zostali również zwycięzcy konkursów fotograficznego „Mazowsze bliskie sercu” oraz laureaci ubiegłorocznej edycji XXI edycji Nagrody Marszałka Województwa Mazowieckiego.

Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego jest jednym z najbardziej prestiżowych wyróżnień na Mazowszu. W gronie laureatów mamy ludzi, którzy całym swoim życiem udowadniają potrzebę pracy dla lokalnych społeczności podkreśla marszałek **Adam Struzik**. – *Pasjonatów z głowami pełnymi pomysłów, ludzi niezwykle twórczych i aktywnych. Możemy śmiało nazwać ich ambasadorami naszego regionu, bo ich praca jest wizytówką całego Mazowsza, inspiracją i mobilizacją do odkrywania bogactwa naszego regionu.*

Nagroda Marszałka Województwa Mazowieckiego przyznawana jest 1999 r. Wśród dotychczasowych laureatów są osoby znane w świecie kultury m.in.: Józef Hen, Barbara Wachowicz, ks. Jan Twardowski, Wojciech Siemion, Jerzy Janicki, Sława Przybylska, Maja Komorowska czy Jerzy Hoffman. Ale są to również osoby, organizacje, instytucje świetnie rozpoznawane w swoich małych społecznościach lokalnych, które codzienną, ciężką pracą budują i umacniają poczucie tożsamości regionalnej wśród mieszkańców.

Każdego roku spośród wszystkich zgłoszeń kapituła konkursowa wyłania 10 laureatów, z których każdy otrzymuje pamiątkową statuetkę oraz nagrodę pieniężną w wysokości 10 tys. zł.

LAUREACI XXII NAGRODY MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

MIROŚLAW GRELUK, SIEDLCE

Artysta, malarz, działacz społeczny, wolontariusz, menadżer – organizator imprez artystycznych, kulturalnych, charytatywnych i sportowych. Absolwent Instytutu Wychowania Artystycznego na UMCS w Lublinie. W 1997 r. został najmłodszym stypendystą Ministra Kultury i Sztuki. W latach 2006 – 2016 był współorganizatorem i uczestnikiem Międzynarodowych Plenerów Malarskich, m.in. „Contrastes de Lumiere” na Korsyce (2003 r.), „Dolina Liwca” w Węgrowie, Siedlcach, Sokołowie Podlaskim i Warszawie (2006-2009), „Wracamy do domu” w Łukowie (2011 r.) czy „Kraina Gołobórz” w Mościbrodach (2016 r.). Jest też twórcą i realizatorem Spotkań charytatywno-artystycznych Grelowisko, dzięki którym integruje ludzi świata biznesu, nauki, kultury, sztuki, mediów oraz samorządowców i polityków. Dzięki tej inicjatywie nie tylko wspiera i promuje rodzimych artystów, ale przede wszystkim wspiera finansowo specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze z terenu byłego województwa siedleckiego. W ramach tej akcji w latach 1997-2016 pomógł ponad 50 różnym instytucjom i stowarzyszeniom działającym na rzecz dzieci specjalnej troski czy osób niepełnosprawnych. W latach 2004 – 2012 organizował Festiwal Dziecięcy „Dni Radości”. Za swoją działalność na rzecz dzieci został uhonorowany tytułem Kawalera Orderu Uśmiechu, a także Srebrnym Krzyżem Zasługi. Z kolei w 2009 r. za całokształt działalności artystycznej został laureatem nagrody Prezydenta Miasta Siedlce „Wawrzyn Siedlecki 2009”. Jego działalność artystyczną i społeczną docenił również Samorząd Województwa Mazowieckiego nagradzając go Medalem Pro Masovia.

LESZEK CELEJ, MIŃSK MAZOWIECKI

Jest dyrektorem Muzeum Ziemi Mińskiej w Mińsku Mazowieckim i inicjatorem działań o charakterze historycznym, do których zaprasza samorządy wierząc, że współpraca i realizacja wspólnych przedsięwzięć wzmacnia relacje pomiędzy ludźmi i inspirowanie do podejmowania kolejnych aktywności. Podejmuje różnorodne działania, których celem jest promowanie wartości, tradycji i wzmacnianie tożsamości kulturowej Mazowsza. Jego szeroką i wieloaspektową działalność pokazuje przygotowanie w 2020 r. wydarzeń upamiętniających 100. rocznicę Bitwy Warszawskiej czy też organizacja obchodów 80. rocznicy wybuchu II wojny światowej. Był pomysłodawcą Projektu 600, do którego zaprosił artystów związanych z miastem. Efektem ich pracy jest wystawa prac plastycznych tematycznie związanych z 600-leciem miasta. Współtworzył również Stowarzyszenie Lokalna Organizacja Turystyczna Wielki Gościniec Litewski, które zrzesza 37 członków, w tym samorządy, instytucje kultury, organizacje pozarządowe, właściciele obiektów turystycznych i pasjonatów turystyki. Leszek Celej wypracował również koncepcję Festiwalu Himilsbacha, którego celem jest promowanie dorobku urodzonego w Mińsku Mazowieckim aktora i pisarza. Organizował konferencje popularno-naukowe pod przewodnictwem Władysława Bartoszewskiego dot. m.in. gen. Hallera, Żegoty czy Juliana Grobelnego. Ponadto z inicjatywy dyrektora Muzeum Ziemi Mińskiej co roku do Polski przyjeżdżają wycieczki seniorów śladami C.G. Mannerheima, generała, który podczas II wojny światowej stacjonował w Mińsku Mazowieckim. Dyrektor podjął również współpracę z muzeami z Węgier i Słowacji, gdzie prezentowane były zasoby muzealne dokumentujące dzieje 7. Pułku Ułanów Lubelskich oraz prace mińskich artystów. Jednym z efektów działalności Leszka Celeja są ławeczki historyczne stworzone przez rzeźbiarzy artystów. Te ulokowane w przestrzeni miasta dzieła sztuki przypominają mieszkańcom o tożsamości kulturowej regionu znanego z Fabryki Urządzeń Dźwigowych, ZNTK, fabryki obuwia Syrena czy fabryki Drzewodar, której właściciel był prekursorem pracy chronionej.

JACEK ŁEPECKI, PREZES ZARZĄDU FUNDACJI DYREKTOR GENERALNY WARSZAWSKIEJ ORKIESTRY SYMFONICZNEJ „SONATA” IM. BOGUMIŁA ŁEPECKIEGO

Jest synem Bogumiła Łepeckiego – twórcy orkiestry, dyrygenta i aranżera, Powstańca Warszawskiego, którego imię orkiestra przyjęła w 2002 r. Od 1989 r. kieruje Fundacją i Warszawską Orkiestrą Symfoniczną „SONATA” im. Bogumiła Łepeckiego. Myślą przewodnią jego pracy jest dostarczenie kultury słowa żywego i produkcji wysokiej kultury społecznościom lokalnym. Zorganizował ponad 450 koncertów kameralnych i symfonicznych: w Polsce, Europie i Świecie, w tym 10 tournée Zagranicznych w Europie, Bliskim Wschodzie, Ameryce Północnej; w Wielkiej Brytanii, 3-krotnie w Niemczech, 2-krotnie Francji, Austrii, Belgii, Litwie, Szwecji, Izraelu, Meksyku. Jest promotorem twórczości kompozytorów polskich takich jak: Stanisław Moniuszko, Karol Szymanowski, Fryderyk Chopin, Ignacy Jan Paderewski, Mieczysław Karłowicz, Józef Elsner, Zygmunt Noskowski, Władysław Żeleński i Feliks Nowowiejski. Dla swojej małej ojczyzny – Mazowsza – i jej mieszkańców zrealizował ponad 100 koncertów symfonicznych i kameralnych w miastach takich jak: Góra Kalwaria, Modlin, Wyszaków, Gostynin, Siedlce, Radom, Tarczyn, Przasnysz, Ostrołęka czy Radziejowice. Kierowana przez niego Orkiestra odbyła 10 tournée zagranicznych w Europie, na Bliskim Wschodzie, w Ameryce Północnej, w tym w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Francji, Austrii, Belgii, Litwie, Szwecji, Izraelu i Meksyku promując polską muzykę, kulturę i dziedzictwo narodowe. Do realizowanych przez niego projektów możemy zaliczyć koncert symfoniczny w 25. rocznicę pontyfikatu Ojca świętego Jana Pawła II, który odbył się w Warszawie w 2003 r. Udział w nim wzięło 46 ambasadorów z całego świata. Z kolei w latach 1995 – 2005 Jacek Łepecki opracował i zrealizował autorski program „Kultura i dziedzictwo w nauczaniu Jana Pawła II”, którego efektem były koncerty orkiestry we największych stołecznych kościołach popularyzujące 60 dzieł polskiej muzyki niepodległościowo-patriotycznej. Jest laureatem wielu wyróżnień nagród i odznaczeń. W 1994 r. został odznaczony przez prezydenta RP Lecha Wałęsę Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 2011 r. – postanowieniem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego – Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Z kolei za wybitne zasługi i całokształt działalności na rzecz województwa mazowieckiego otrzymał Medal Pro Masovia. Wieloma wyróżnieniami i medalami została odznaczona również prowadzona przez niego Warszawska Orkiestra Symfoniczna „SONATA” m.in.: Medalem Wojewody Warszawskiego, Medalem 150-lecia Teatru Wielkiego Opery Narodowej, Medalem Pro Memoriam czy Medalem Powstania Warszawskiego.

KS. PROF. UKSW DR HAB. MIROSŁAW MEJZNER, PALLOTYN, OŻARÓW MAZOWIECKI

Ks. Mirosław Mejzner to człowiek renesansu, który potrafi łączyć różne wymiary życia: rozum z wiarą, osobisty rozwój z działalnością społeczną, wrażliwość z aktywnością, naukę z kulturą, osobiste inicjatywy ze współpracą z wieloma środowiskami. Od dzieciństwa przejawiał i rozwijał wiele talentów. Był nie tylko bardzo dobrym uczniem, ale też wielokrotnym mistrzem województwa radomskiego w szachach i członkiem kadry Polski juniorów młodszych w tej dyscyplinie. Studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie i w Papieskim Instytucie Patrystycznym w Rzymie, gdzie uzyskał tytuł doktora nauk patrystycznych i teologicznych. W 2007 r. wrócił do Polski i od tej pory pracuje na Mazowszu. Najpierw jako dyrektor-wydawca i redaktor naczelny miesięcznika „Miejsce Święte”, a następnie w WSD w Ołtarzewie, pełniąc funkcje prefekta studiów i rektora. Za swoją działalność dydaktyczną został uhonorowany Medalem KEN oraz Nagrodą Rektora. Gościnnie wykladał w Yarra Theological Union w Box Hill (Univeristy of Divinity w Melbourne) w Australii. Jest współtwórcą programu specjalności coaching i mediacje społeczne na Wydziale Teologii Uniwersytetu Kardynała Wyszyńskiego. Jest aktywnym promotorem polskiej nauki i kultury zagranicą m.in. we Włoszech, Francji, Szwajcarii, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Szkocji, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Australii czy na Barbados. W pracy wykładowcy skupia się na rozwijaniu talentów swoich studentów. Zorganizował i przeprowadził trzy wyjazdy zagraniczne dla swoich podopiecznych do Włoch i Szkocji. Ogromną wagę przykłada do działalności kulturalnej i sportowej. Efektem jego działań były m.in. Mistrzostwa Polski Duchowieństwa w Szachach Klasycznych w WSD w Ołtarzewie, koncerty w Ołtarzewie, Babicach Starych i Muzeum Kolejnictwa w Warszawie czy Misteria Męki Pańskiej na scenie w Ołtarzewie, jak również Międzynarodowe Sympozjum Teologiczne. Ogromnym sukcesem była realizacja projektu zwanego „remontem stulecia”, remont budynku WSD w Ołtarzewie, którego najstarsze części pochodzą z 1914 r. czy też budowa na terenie WSD wielofunkcyjnego boiska, z którego korzystają dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Ożarowie Mazowieckim.

PROF. DR. HAB. INŻ. JANUSZ ZIELIŃSKI, PŁOCK

Od ukończenia w 1976 r. studiów do chwili obecnej jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Warszawskiej Filii w Płocku. Był Prodziekanem Wydziału Budownictwa, Mechaniki i Petrochemii, Dziekanem Wydziału i Prorektorem Politechniki Warszawskiej ds. Filii w Płocku oraz członkiem Senatu. Od 2005 r. jest kierownikiem Zakładu Tworzyw Sztucznych. Jest uznanym w kraju i za granicą specjalistą w zakresie modyfikacji właściwości i zastosowania ciężkich frakcji pochodzących z przerobu ropy naftowej i węgla kamiennego, kompozycji bitumiczno-polimerowych i polimerów termoplastycznych. Jest też twórcą interdyscyplinarnej szkoły badawczej, zajmującej się problematyką bezpiecznych i nowoczesnych materiałów kompozytowych, opartych na układach bitum-polimer. W ramach prowadzonych badań naukowych współpracuje z jednostkami zagranicznymi i krajowymi, a zwłaszcza ze środowiskiem przemysłu. Jest współautorem ponad 130 opracowań naukowo-badawczych, w tym 8 wdrożeń wielkoprzemysłowych (np. płynów chłodzących Petrygo i Qal, asfaltów naftowych modyfikowanych kopolimerami SBS). Za wybitne zasługi dla światowej wynalazczości w 2004 r. został uhonorowany Krzyżem Oficerskim „Merite de L'Invention” przez Króla Belgii, zaś w 2011 r. za osiągnięcia na rzecz nauki, wynalazczości i innowacyjności – Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski. Został także wyróżniony wieloma medalami i tytułami za działalność innowacyjno-wdrożeniową w relacji nauka-przemysł, m.in. Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Wynalazczości” Prezesa Rady Ministrów, Złotą Odznaką Honorową NOT, Honorowym Złotym Medalem Stowarzyszenia Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów im. T. Sendzimira oraz Złotym Medalem na 51. Światowej Wystawie Innowacji, Badań i Nowoczesnej Techniki „Brussels Eureka”. Zwieńczeniem było przyznanie prof. Januszowi Zielińskiemu tytułu „Złotego Inżyniera 2016” w dziedzinie nauka w plebiscycie „Przeglądu Technicznego”. Z jego inicjatywy powołane zostało Centrum Naukowe Technologii Chemicznej i Materiałoznawstwa oraz Rada ds. Partnerstwa Gospodarczo-Społecznego. Od blisko 40 lat prof. Janusz Zieliński aktywnie działa na rzecz miasta Płocka i regionu północno-zachodniego Mazowsza promując je zarówno w kraju, jak i za granicą. Za działalność na rzecz Płocka oraz dokonania naukowe został uhonorowany m.in. przez Prezydenta i Radę Miasta Płocka medalami „Zasłużony dla Płocka” i „Laude

Probus" oraz nagrodą Łoży Płockiej Business Centre Club i tytułem „Superpłocczanin 2019”. Został także uhonorowany nagrodą „Klucz Sukcesu” za rozwój nauki w dziedzinie chemii przez redakcję czasopisma „Chemia Przemysłowa”.

MARIA JUSZCZYK, WARSZAWA

Życie zawodowe i działalność społeczną Marii Juszczyk wypełniły bez reszty dwie branże – kultura i media. W 1979 r. wraz z Romualdem Szejdem zakładała pierwszy impresaryjny teatr w Polsce – Teatr Scena Prezentacje. Współpracowała z artystami polskimi i zagranicznymi. Pierwszy spektakl „Heloiza i Abelard” został poprzedzony występem Polskiej Orkiestry Kameralnej pod dyktando Jerzego Maksymiuka. Z recitalami wystąpili również Jonasz Kofta i Marek Grechuta. Współpracę laureatki ze Sceną Prezentacje przerwał stan wojenny. Po stanie wojennym, w połowie lat 80. Maria Juszczyk wraz z Lechem Terpiłowskim stworzyła teatr muzyczny w Chorzowie, znany dziś jako Tetr Rozrywki – jedną z najważniejszych scen musicalowych w Polsce. Po powrocie do Warszawy rozpoczęła pracę w Teatrze Wielkim Operze Narodowej, gdzie zorganizowała biuro prasowe, organizowała premiery, międzynarodowe i krajowe festiwale i wiele innych wydarzeń artystycznych. Następnie została zastępcą dyrektora naczelnego Teatru Powszechnego im. Zygmunta Hübnera w Warszawie, a jednym z jej zawodowych sukcesów było pozyskanie unijnej dotacji na przebudowę i modernizację teatru. Od 2015 r. pełni funkcję dyrektora domu kultury Prom Kultury na Saskiej Kępie, który jest jedną z najlepszych placówek tego typu w stolicy. Za swoją działalność otrzymał tytuł „Warszawianki 2016”. Maria Juszczyk od początku postawiła na formułę domu kultury otwartego dla twórców spoza dzielnicy i rozwinęła Prom zmieniając go w placówkę o zasięgu regionalnym. W repertuarze obok dokonań najwybitniejszych artystów – muzyków, aktorów, plastyków – prezentowany jest dorobek twórców z całego Mazowsza oraz z zagranicy. Jednym z sukcesów zawodowych i organizacyjnych laureatki jest Święto Saskiej Kępy, które z lokalnego i kameralnego święta artystów stołecznego osiedla stało się jednym z najważniejszych i najbardziej rozpoznawalnych punktów w kalendarzu kulturalnym stolicy i Mazowsza.

ROBERT FIDOS, BORKOWICE (POW. PRZYSUSKI)

Historyk regionalista, nauczyciel, w latach 1994-2010 dyrektor Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Borkowicach, a od 2010 r. wójt gminy Borkowice. Jest współzałożycielem i prezesem Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju i Promocji Gminy Borkowice, współzałożycielem Towarzystwa Kulturalnego im. Oskara Kolberga w Przysusze, Stowarzyszenia Pamięci Majora Henryka Dobrzańskiego „Hubala w Rudnie. Ponadto autor przewodników turystycznych zachęcających do zwiedzania rodzimych Borkowic czy Przysuszy oraz opracowań historycznych. To właśnie z jego inicjatywy udało się zrealizować wiele ciekawych projektów takich jak: budowa pomnika majora Henryka Dobrzańskiego „Hubala” w Rudnie, odnowienie zbiorowej mogiły mieszkańców Bryzgowa zamordowanych przez hitlerowców w 1944 r., ratowanie i odnowienie przydrożnych figurek związanych z historią regionu czy stworzenie Izby Pamięci w Gminnej Bibliotece Publicznej w Borkowicach. Był też współzałożycielem Szkoły Muzycznej I stopnia im. Oskara Kolberga w Ruszkowicach dla uczniów z 9 gmin powiatów przysuskiego i szydłowieckiego. Do ważnych aspektów jego pracy na rzecz lokalnej społeczności należy zaliczyć również wspieranie działalności 5 wielopoziomowej Drużyny Harcerskiej im. Emilii Plater z Borkowic poprzez pomoc i udział w organizacji wyjazdów, rajdów czy harcerskich mszy polowych. Angażuje się również w organizację wycieczek dla podopiecznych klubów seniora działających przy GOK w Borkowicach, podczas których pełni rolę opiekuna.

LUDOWY ZESPÓŁ ARTYSTYCZNY, CIECHANÓW

Zespół powstał w 1985 r. i działa nieprzerwanie już od 35 lat. Składa się z trzech grup: dwóch młodzieżowych i dorosłej oraz Kapeli i Chóru. W repertuarze ma polskie tańce narodowe i regionalne. Obecnie jest jednym z najlepszych amatorskich zespołów folklorystycznych w Polsce. Do tej pory Zespół dał ponad 1000 koncertów w kraju i poza granicami, wielokrotnie reprezentując Polskę na międzynarodowych festiwalach folklorystycznych, jak i uświetniając swoją obecnością regionalne wydarzenia. Ludowy Zespół Artystyczny „Ciechanów” wciąż rozwija różne techniki taneczne, a swoim dorobkiem promuje województwo mazowieckie na całym świecie.

REGIONALNE CENTRUM KULTURY KURPIOWSKIEJ IM. KS. WŁADYSŁAWA SKIERKOWSKIEGO W MYSZYŃCU

Powstało w 1972 r. jako jedna z pierwszych instytucji kulturalnych na Kurpiach. Zajmuje się wspieraniem twórców ludowych i promocją kultury ludowej. W ramach edukacji prowadzi liczne warsztaty, organizuje m.in. wyjazdy i konkursy dla dzieci związane z kurpiowską tradycją. Od 1974 r. przy ośrodku kultury rozpoczął swoją działalność także Zespół Folklorystyczny „Kurpiowszczyzna”, który do chwili obecnej funkcjonuje w liczącym około 60 członków wielopokoleniowym składzie, odnosząc liczne sukcesy na scenach nie tylko Polski, ale również Europy. Od 2020 r. prowadzi także Multimedialne Muzeum w Dzwonnicy w Myszyńcu, gdzie znajdują się ekspozycje stałe. W swoim dorobku może pochwalić się także organizacją największych i najważniejszych kurpiowskich imprez m.in. Miodobranie Kurpiowskie, Jarmark Kurpiowski czy Noc Sobótkowa. W 2016 r. wraz z mieszkańcami Kurpiowszczyzny ustanowiło Rekord Polski w Kategorii „Największe Zgromadzenie Osób w Strojach Kurpiowskich” angażując w zadanie 467 osób. Regionalne Centrum Kultury Kurpiowskiej w Myszyńcu za swoją działalność zyskało także liczne wyróżnienia i nagrody.

KAPELA PODWÓRKOWA „U MAXA”, SIENNO

Historia Kapeli Podwórkowej „U Maxa” ściśle związana jest z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Siennie. Jego dyrektor Jan Stępniakowski dążył do utworzenia kapeli instrumentalno-wokalnej, która wykonywałaby utwory o tematyce podwórkowej. Wśród mieszkańców miejscowości poszukiwał ludzi, którzy potrafili grać na różnych instrumentach. Pierwszym, do którego się zwrócił był **Maksymilian Pryciak**, muzyk samouk współpracujący z różnymi kapelami weselnymi z Powiśla. W nowym zespole grał na banjo. Ciekawostką jest fakt, iż sam własnoręcznie wykonywał te instrumenty. Za początek działalności kapeli przyjmuje się moment skompletowania pełnego składu zespołu, czyli 1982 r. Początkowe występy ograniczały się do udziału w uroczystościach lokalnych. Po raz pierwszy przed większą publicznością kapela wystąpiła w Przysusze w Wojewódzkim Przeglądzie Folkloru i Sztuki Ludowej. Warto przypomnieć również udział w XVIII Ogólnopolskim Festiwalu Kapel Podwórkowych w Przemyślu. W 1996 r. kapela została członkiem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Ratowania Folkloru Miejskiego, a w 1997 r. reprezentowała województwo radomskie i gminę Siemno na I Ogólnopolskim Festiwalu Kapel Podwórkowych w Toruniu. W 2018 r. Kapela Podwórkowa u Maxa obchodziła jubileusz 35-lecia działalności.

Marta Milewska
Rzecznik Prasowy
Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego,
tel. 22 59 07 602, kom. 510 591 974,
e-mail: rzecznik@mazovia.pl